

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că instanțele statului membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență sunt competente să se pronunțe asupra unei acțiuni revocatorii formulate în cadrul procedurii de insolvență și îndreptate împotriva unui pârât care are sediul social într-un alt stat membru.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Germania) — Dietmar Klarenberg/Ferrotron Technologies GmbH

(Cauza C-466/07) (¹)

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea „transfer” — Cesiune convențională a unei părți de unitate către o altă întreprindere — Autonomie organizațională după cesiune)

(2009/C 82/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dietmar Klarenberg

Pârâtă: Ferrotron Technologies GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 20) — Aplicabilitatea Directivei 2001/23/CE în cazul unei cesiuni convenționale având ca obiect o parte de unitate către o altă întreprindere ce integrează în structura proprie partea de unitate cesionată, fără menținerea autonomiei organizaționale a acesteia din urmă — Noțiunea „transfer” în sensul Directivei 2001/23/CE

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor

membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă poate fi aplicată și în cazul în care partea de întreprindere sau de unitate cedată nu își păstrează autonomia din punct de vedere organizațional, cu condiția ca legătura funcțională între diferiții factori de producție transferați să fie menținută și ca această legătură să permită cesionarului să îi utilizeze pe aceștia din urmă în scopul de a continua o activitate economică identică sau analogă, împrejurare pe care instanța de trimitere este obligată să o verifice.

(¹) JO C 8, 8.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-475/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Impozit pe electricitate — Directiva 2003/96/CE — Articolul 21 alineatul (5) primul paragraf — Momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil)

(2009/C 82/09)

Limba de procedură: polonă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Mölls și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, și A. Rutkowska, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neluarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma articolului 21 alineatul (5) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98) — Momentul exigibilității impozitului pe electricitate

Dispozitivul

1) Prin nealinieră, începând cu 1 ianuarie 2006, a sistemului său de impozitare a electricității, în ceea ce privește momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil, la cerințele articolului 21 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/74/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) *Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Țările de Jos)
— Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/
Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-515/07) (¹)

(A șasea directivă TVA — Bunuri și servicii afectate întreprinderii pentru operațiuni taxabile și pentru alte operațiuni decât cele taxabile — Dreptul de deducere imediată și integrală a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării unor astfel de bunuri și de servicii)

(2009/C 82/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretarea articolului 6 alineatul (2) și a articolului 17 alineatele (1), (2) și (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Bunuri și servicii (nu numai bunuri de capital utilizate în parte pentru nevoile întreprinderii și în parte pentru folosul propriu) — Integrarea completă în patrimoniu profesional al persoanei impozabile — Posibilitatea de deducere imediată și integrală a taxei aferente achiziționării unor astfel de bunuri și servicii

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (2) litera (a) și articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind

armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că nu se aplică utilizării de bunuri și de servicii afectate întreprinderii pentru alte operațiuni decât operațiunile taxabile ale persoanei impozabile, taxa pe valoarea adăugată datorată pentru achiziționarea acestor bunuri și servicii, având legătură cu astfel de operațiuni, nefiind deductibilă.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Margarete Block/
Finanzamt Kaufbeuren

(Cauza C-67/08) (¹)

(Libera circulație a capitalurilor — Articolele 56 CE și 58 CE — Taxe asupra succesiunii — Reglementare națională care nu permite imputarea taxelor asupra succesiunii achitate de moștenitor în alt stat membru asupra taxelor asupra succesiunii datorate în statul membru unde avea reședința proprietarul bunurilor la data decesului său, atunci când bunurile succesoriale sunt creanțe de capital — Dublă impunere — Restricție — Lipsă)

(2009/C 82/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Margarete Block

Pârâtă: Finanzamt Kaufbeuren

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof (Germania) — Interpretarea articolului 56 alineatul (1) și a articolului 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) din Tratatul CE — Legislație națională privind impozitul pe succesiuni — Dublă impunere rezultând din imposibilitatea de a imputa impozitul perceput într-un alt stat membru asupra impozitului național atunci când bunurile succesoriale situate în acest ultim stat membru sunt conturi bancare